

ikke kan benyttes, er dette Materiel ikke meget værd, og Selskabet vilde i en Kamp med Staten efter min Opfattelse være kommet til at trække det korteste Straa.

J. Chr. Møller: Jydsk Telefon Aktieselskab, der for Tiden omfatter Nørrejylland fra en Linie Nord for Horsens med Undertagelse af Skagen og enkelte Enklaver, fik i 1920 sin Koncession fornyet indtil den 1. Januar 1922. Grunden hertil var, at Telefonkommissionen, som blev nedsat i 1917, endnu ikke var helt færdig med sine Overvejelser og navnlig ikke havde kunnet opnaa en Overenskomst med Jydsk Telefon Aktieselskab. Det har været uheldigt baade for Selskabet og for Abonnenterne, at Foretagendet i de sidste Par Aar har hvilet paa en saa løs Basis, thi saa længe Telefonselskabet ikke var klar over, om det fik Koncessionen, var det for det første vanskeligt at skaffe Penge til Udvidelser, som i Virkeligheden tiltrængtes, og ligesaa til Forbedringer, og selv om der kunde skaffes Penge, maatte Bestyrelsen, der har Ansvar for Ledelsen, være i hvert Fald noget forsigtig i sine Dispositioner. Men har Selskabet været generet af, at det har trukket i Langdrag med Telefonkommissionens Indstilling, saa har Telefonabonnerterne været det i ikke mindre Grad, thi saa længe Selskabet ikke vidste, om det var købt eller solgt, saa længe var det ogsaa vanskeligt for Abonnenterne at opnaa de Forbedringer, der, som jeg før sagde, meget tiltrænges. Telefonforholdene i Jylland har i det hele taget ikke været ideelle, tværtimod. Foruden Jydsk Telefon Aktieselskab var der det syd-jydske Selskab, og f. Eks. en By som Fredericia havde sit eget Selskab, hvortil kommer, at Staten, som nævnt, havde forskellige Enklaver rundt omkring, særlig paa Vestkysten. Det er ganske givet, at naar der findes flere Selskaber i en Landsdel og hvert enkelt Selskab har sin Ledelse, gaar det ud over Betjeningen, ligesom ogsaa Materiellet de forskellige Steder ikke er helt ensartet; Vedligeholdelsen kommer det selvfølgelig ogsaa til at skorte en Del paa. At dette maa gaa ud over Telefonabonnerterne, siger sig selv. Det her foreliggende Lovforslag, som ganske hviler paa Telefonkommissionens Forslag, eller rettere paa et Flertals Forslag, raader Bod paa i alt Fald en Del af de Ulemper, jeg har nævnt, idet det samler disse forskellige Selskaber i eet Selskab under een Ledelse, saaledes at Jydsk Telefon Aktieselskab overtager de syd-jydske Telefonselskabers Telefonanlæg, ligesom forskellige mindre Selskaber ved Statens Med-

hjælp overtages af Jydsk Telefon Aktieselskab. Der bliver da, naar dette Forslag er vedtaget, for hele Jylland kun eet Selskab, Jydsk Telefon Aktieselskab, samt Statens Anlæg tilbage. Staten alene skal drive Telefonen i de sønderjydske Landsdele samt Skagen og visse Enklaver, medens Jydsk Telefon Aktieselskab driver Telefonen i den øvrige Del af Jylland.

Den tekniske Side af Sagen synes saaledes nu at være i god Orden. Men hvis man vil spørge: Er der saa skabt gensidig Tilfredshed? — vil jeg derom sige, at Tilfredshed er nu en Gang en sjælden Vare. Den findes kun ganske faa Steder, og den er heller ikke ganske til Stede her. Navnlig Abonnementsprisen er det galt med. Det maa erindres, at medens man før Krigen i Jylland havde en forholdsvis lav Abonnementspris — jeg tror, den var lavere end i det øvrige Land, men jeg maa straks sige, at de tekniske Forbedringer var man jo ogsaa bagefter med —, saa er Abonnementsprisen i Mellemtiden, i de sidste 2—3 Aar, forhøjet ganske betydeligt i Jylland. Hvis nu Forbedringerne stod i Forhold til disse Forhøjelser, var der jo ikke saa meget at sige dertil, men det gør de ikke. Det maa indrømmes, at Selskabets Udgifter er forøget meget, dels som Følge af betydelig forhøjede Lønninger, dels ogsaa som Følge af, at Materiellet efterhaanden er blevet dyrere og dyrere, og dette har alt sammen nødvendiggjort en betydelig Forhøjelse af Abonnementsprisen. Det, Telefonabonnerterne har ønsket, er da at faa Abonnementsprisen nedsat, samtidig med at Koncessionen gives, men det har Selskabet ikke ment at kunne gaa med til, dels fordi Selskabet mener, at den Pris, der betales nu, allerede er for lav, dels fordi den Nedgang i Lønninger og i Prisen for Materiel, som er begyndt, endnu ikke ganske kan overses. Resultatet er altsaa blevet, at Spørgsmaalet om Abonnementsprisen for Telefonen først skal optages til Forhandling senere for derefter at stadfæstes af Ministeren. Den Forhandling, som der gives Anvisning paa mellem Telefonabonnerternes anerkendte Forening og Selskabet, synes paa Forhaand at skulle give nogen Udsigt til at kunne bane Vej for en Overenskomst, idet Abonnementsprisen naturligvis er meget stærkt afhængig af de Forbedringer, som Selskabet vil indføre. Nu vil jeg straks sige, at jeg tror, at det for Telefonabonnerterne i mange Tilfælde mere drejer sig om at faa betydelige Forbedringer indført end just om at faa den allerbilligste Pris frem, thi det er jo en anerkendt Sag — og det ved man fra alle For-